

[Formanden.]

kollen over det samlede Nævns Møder i Reykjavik Juli 1932.

Afskriften af Protokollen ligger til Eftersyn i Bureauet.

Ved Folketingsmand Jesper Simonsen er modtaget en paa Dansk Freds- og Folkeforbundsforenings Aarsmøde den 10. og 11. Juli d. A. vedtagen Resolution om snarlig Fremme af det her i Tinget fremsatte Forslag til Lov om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde.

Resolutionen vil blive henvist til det om nævnte Sag nedsatte Udvalg.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Den 15. September i Aar forfalder et Statslaan paa 60 Mill. Kr. Dette Laan blev optaget i 1917 i Krigens Tid som et Laan, der skulde tilbagebetales med hele Beløbet efter 15 Aars Forløb, altsaa uden Afdrag i den Tid. Det var en Sædvane, man kom ind paa under Krigen, at man udstedte Laan paa 10—15 Aar uden nogen Amortisation, og vi har i Rigsdagen siden 1925 adskillige Gange beskæftiget os med Nyordning af disse Laaneforhold.

I 1925, da jeg som Finansminister havde det første af den Slags Laan til Konvertering, blev den Fremgangsmaade anvendt, at man forsøgte at faa en Del af Laanet anbragt som et længere Laan og en Del af det igen som et kortere Laan. Den samme Fremgangsmaade er anvendt flere Gange siden saavel af mig som af Finansminister Neergaard, og paa den Maade er man nu efterhaanden omtrent naaet ud af denne Række af Laan, som stammer fra Krigstiden, og for hvilke der maatte træffes Nyordning, efterhaanden som de forfaldt. Af saadanne Laan er der tilbage det Laan, som altsaa forfalder den 15. September, et Laan paa 30 Mill. Kr., som forfalder den 1. November i Aar, og endelig to Laan, som forfalder til næste Aar, et paa 35½ Mill. Kr. og et paa 30 Mill. Kr. Naar henses til den Laanemængde, det drejede sig om, maa man kunne sige, at man er kommet nogenlunde godt over det; der er afviklet en betydelig Del af disse korte Laan, saaledes at der kun er en forholdsvis mindre Del tilbage.

Hvad angaar det Laan, som nu forfalder den 15. September, er det givet, at der maa skaffes Midler til dets Indfrielse ved

et nyt Laan. Spørgsmaalet, som har rejst sig for mig ved dette Laans Fornyelse, har været, paa hvilken Maade det skulde ske.

Der kunde være Tale om at søge at faa et udenlandsk Laan, og jeg kan godt sige, at jeg har interesseret mig for dette Spørgsmaal og har holdt mig i meget nøje Forbindelse med det udenlandske Kapitalmarked med dette Formaål for Øje. Det udenlandske Kapitalmarked er for Tiden ret rigeligt, som de ærede Medlemmer vil vide, men samtidig er der en saa stor Forsigtighed paa de udenlandske Kapitalmarkeder, at jeg har anset det for uklogt at søge at faa en Ordning i Stand paa det Grundlag. Som det er ærede Medlemmer bekendt, er det ved Valutaafleveringspligtens Ophævelse lykkedes at skabe Støttekreditter fra Udlandets Side til Nationalbanken, og jeg tror ikke, man skulde blande en Forhandling om Overtagelse af et egentligt Statslaan sammen med den Ting.

Jeg har altsaa ladet denne Mulighed ligge og beskæftiget mig med de to andre Muligheder, som forelaa, idet jeg har overvejet, om man skulde forsøge at omdanne Laanet til et længere Laan, eller man skulde forsøge med et kortere Laan. Disse mine Overvejelser har ført mig til den Opfattelse, at man burde forny Laanet i sin Helhed som et kort Laan. Fremtiden med Hensyn til de korte Laan, der er tilbage, er efter min Mening ikke afskrækkende, og der er i Øjeblikket den Fordel, at der er ret god Efterspørgsel efter saadanne korte Statspapirer, og at de som Følge deraf betales med en relativ god Pris.

En Forøgelse af det almindelige Obligationmarked med længere Obligationer vilde formentlig ikke være ugørlig i Øjeblikket, jeg tvivler ikke paa, at saadanne Obligationer vilde blive optaget af Markedet, hvis vi udstedte dem, men jeg tror, at det vilde vække noget Ubehag paa Obligationmarkedet baade hos dem, der skal sælge Obligationer, og dem, der skal købe, idet Markedet vistnok helst i Øjeblikket skal ligge i Ro uden større Tilførsel end nødvendigt. For øvrigt maa jeg gøre den Bemærkning, at Obligationmarkedet i den senere Tid har ligget overordentlig godt og været stigende, hvad der efter min Mening er Udtryk for en forøget Tillid med Hensyn til Fremtidens Økonomi.

Jeg har derfor ment, at man burde forny dette Laan for en kortere Periode, og jeg har valgt at foreslaa Perioden 2 Aar.

Om Overtagelse af Laanet paa disse Betingelser har jeg forhandlet med Nationalbanken, og Nationalbanken har igen for-